

Zbraňami lásky, premáhajme zlo

Elenka sa doma stále sťažovala na spolužiačku Janku, ktorá jej ubližovala. Hnevala sa na ňu, hovorila o jej chybách, povyšovala sa nad ňu a chcela sa jej odplatiť zlým za zlé. Mamička jej často hovorila o tom, že nie je dobré hnevať sa na niekoho a myslieť si o sebe, že som viac ako ten druhý. A dala jej takéto praktické usmernenie: „Popros Pána Ježiša a On ti dá silu, aby si Janke odpustila a mala ju rada takú aká je. Keď príde Janka ku tebe a bude ti robiť zle, pekne sa na ňu usmej a ponúkni jej niečo – hoci aj túto žuvačku.“ A podala svojej dcérke voňavú žuvačku. Elenka sa na druhý deň vrátila zo školy plná radosti. Rozprávala, ako s úsmevom ponúkla Janke žuvačku a ako ona stála prekvapená a začudovaná. Niekoľkokrát sa pýtala, prečo dáva žuvačku práve jej. Aj ostatné deti sa divili. Elenka im len ticho povedala: „Lebo ju mám rada.“ A od toho dňa Janka už neubližovala Elenke, dokonca sa jej vedela aj zastáť.

Brat, sestra **vieme**, čo to znamená **láskou premáhať zlo**? Znamená to niekedy presný opak toho, čo robíme my. My sme experti v tom, ako si dokážeme robiť zlo. Dokážeme sa nerozprávať dni, týždne ba i mesiace..., len aby sme ukázali ako veľmi nás urazil on alebo ona. Dokážeme si povychýtať, hovoriť o chybách druhých s tým, aby sme dali najavo, že sa nám niečo nepáči, že sa nás niečo dotklo... Dokážeme v tomto afekte neľúbosti, hnevu a napätia i dobre pohovárať, osočovať a porozprávať všakovaké veci na toho, kto sa nám nejako sprotivil, alebo nám ublížil. Dokážeme sa rozísať, nechať osobu, ktorú sme len pred chvíľou zbožňovali... Vieme byť tvrdí, neúprosní a neústupní... Zatíname zuby i päste, lebo ja som ten, ktorý je ukrivdený... Naháňame sudcov, policajtov a kde koho... Berieme zbrane, nabíjame delá, a zabíjame sa navzájom...

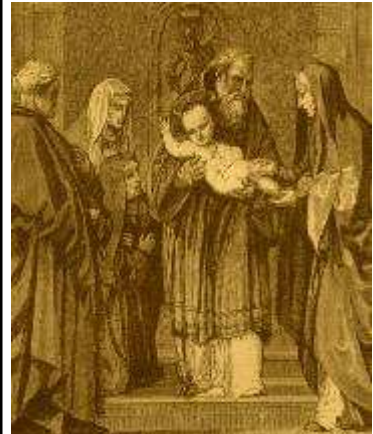
Najhoršie na tom je, že si myslíme, že toto je ten najsprávnejší postoj. Robíme to v našich medziosobných vzťahoch, ale i pri medzinárodných konfliktoch. Posielame synov i dcéry so zbraňami v ruke, aby šli nastoliť pokoj a demokraciu v cudzej krajine... Trestáme a popravujeme tých, ktorí pochybili. Myslíme si, že máme v tomto dobré ciele. Chceme nastoliť spravodlivosť, chceme ukázať pravdu, chceme presvedčiť o tom, že ten druhý je zlý, alebo robí zlo... Chceme poukázať na to, akí sme boli ponížení, ukrivdení, ako nás to ranilo, zlomilo a sklamlalo... Chceme, aby vyšla najavo pravda a ukázala sa spravodlivosť a uznalo sa, že som mal pravdu... Alebo chceme, aby sa docielil pokoj, zavládla demokracia, boli spravodlivé voľby atď...

Všetko by bolo inak, keby sme vedeli prejsť do druhého tábora. Keby sme sa vedeli vziť do situácie druhého. Videli by sme, že aj oni majú svoje krásne deti, že aj oni majú svoje problémy a ťažkosti. Utrpenie a bolesť, ktorú prežívajú naši „nepriatelia“ je utrpením a bolesťou, ktorá by bola strašná aj pre nás. Zabíjajú ľudí, zničené domy a mestá, zmračené deti i dospelí... Bieda, ktorú spôsobujeme by možno pohla aj naše srdcia a spomenuli by sme si azda na to, čo hovorí náš Pán: „Čo nechcete, aby druhí robili vám, nerobte ani vy im. A čo chcete, aby druhí robili vám robte i vy im.“ Je to veľmi dôležité a potrebné vziť sa do situácie toho, kto sa nám zdá byť nepriateľom. Pochopiť ho a precítiť jeho stav a situáciu. Stávalo sa cez prvú svetovú vojnu, že cez Vianoce a sviatky, keď sa nebojovalo, tak sa nepriateľské vojská navzájom stretli. Vojaci z dvoch táborov si podali ruky a boli i prípady, že spoločne prežili nejaký čas... Výsledok bol ten, že potom sa im už nechcelo bojovať proti sebe. Strieľalo sa do vzduchu, alebo do tých, ktorí ich nútili bojovať... Veľa krát sa z nepriateľov stali priatelia, lebo jeden i druhý mal svoju rodinu, deti, problémy, strachy a bolesti... Áno, dnes sa ľahko bojuje a zabíja, keď to robia stroje, zbrane a bomby – tam nevidieť a nepočuť plač a biedu, tam nie je miesto a čas pre lásku... Vtedy zostáva plač a výčitky svedomia u tých, ktorí zabíjali svojich bratov a sestry...

Áno, všeličo na nás vplýva, všeličo nás vedie ku hnevu a napätiu, všeličo nás vedie k nenávisti a boju... Ale vedzme, keď budeme bojovať zlým proti zlému nič sa nevyrieši, ba bude to ešte horšie. Z malého hnevu nastane veľký, z malej urážky veľká, z nenávisti vražedné úmysly... Inak je to tam, kde sa použijú zbrane lásky. Láska pohltí zlo, nenávisť i nepokoj, hnev i napätie. Áno, ona to má v sebe. Ju nemôže nič zničiť – ona je ako duch, ktorý prechádza cez všetko a všetko upokojuje, uzdravuje a pohlcuje všetko zlo...

Ak sme to pochopili, skúsme použiť túto zbraň lásky a práve ňou premáhajme zlo. Vžeme sa do situácie toho, ktorý je na opačnej strane a povedzme si: „Čo by som chcel alebo nechcel, keby som bol ja na jeho mieste. Na mieste manželky alebo manžela, v situácii suseda, či susedy, v druhom národe, v inej rase... Láska všetko prekoná, láska všetko premôže a láska zakryje všetky hriechy. Ale iba vtedy, keď je skutočná a živá.

Mário Orbán

*Čo čakáš, Sion, Pána tu?
Príprav sa, vyzdob komnatu,
maj svetlo viery, nevzdychaj,
prijmi Nevestu, Ženícha.*

*Blažený starček, pozri sa,
uvidíš dieťa Ježiša;
a ohlás Spásu národom,
Svetlo, čo vzišlo pohanom.*

*V náručí matky Kristus, Pán,
obetuje sa v chráme chrám;
poslúcha zákon Boží Syn,
ten, čo viazaný nebol nám.*

*Ty, Panna, prines obeť:
Syn Otcov aj tvoj syn je tu!
Obetuj Bohu aj nás s ním,
veď život za nás polož.*

*Len kráčaj, Panna, Kráľovná,
a polož Syna na oltár;
bo on zve všetkých k radosti,
prichádza Spása z výsosti.*

*Nech ti je sláva, Ježišu,
cez večnosť, v ktorej kraľuješ
s Otcom i Duchom Presvätým,
že sa dnes ľudstvu zjavuješ.
Amen*

Hymnus na sviatok Obetovania Pána

Blahoslavení...

Veľkým politikom vydávajú ich prejavy a články v niekoľkozväzkových zborníkoch. Po smrti autorov väčšinou zapadnú prachom aj ich knihy. Ježišova reč na vrchu mala osem viet. A stačí ako program na život mnohých v celých generáciách už dvojtisícročných dejín.

Tých osem viet nazývame ústavným zákonom života Ježišových nasledovníkov. To, čo v nich ako prvé vnímame pre seba, je ich duch, duch blahoslavenstiev.

Blahoslavenstvá v prvom rade ukazujú na podstatný rozdiel pohľadu a hodnotenia života. Záleží, na ktorú stranu sa postavíme: na stranu Božieho pohľadu na život, či pozície sveta. Blahoslavenstvá sú kritériá na blaženosť – šťastie, radosť a pokoj v Duchu Svätom, nie podľa ducha sveta. Ukazujú,

Ježišova reč na vrchu (rytina Nazaretskej skaly)

čo si cení Boh a čo svet. Pravda ducha blahoslavenstiev pre človeka i dnešného sveta však nestojí v extrémne: blahoslavenstvá nie sú cestou fanatikov, ale ani populvárov. Blahoslavenstvá sú cestou silných ľudí, možno slabých telesne, ale mocných duchom. Ozajstná sila slabých oproti slabosti silných..

V duchu blahoslavenstiev sa každý z nás denne učí darovať Bohu, chápať jeho vôľu, ale rovnako blahoslavenstvá nás učia otvárať sa pre človeka, lebo Boh nám nimi konkrétne ukazuje, kto vedľa nás je plačúci, chudobný, ubíjaný životnými situáciami: Blahoslavenstvá si vyžadujú odvahu byť iným dnes ako včera, keď sme zlyhali v tom či onom zmysle právd blahoslavenstiev.

Blahoslavenstvá sú testom nášho kresťanstva, jeho životaschopnosti i schopnosti preniesť do života Otcovu vôľu vyjadrenú Ježišom v reči na vrchu. Naša chvíľa zamyslenia pri stretnutí s blahoslavenstvami nám má pomôcť pochopiť, čo pre nás znamenajú. Žiť blahoslavenstvá denne znamená prijímať ich ducha. Aby sa nestalo, že blahoslavenstvá ako slová prijímame, ale v kútiku srdca neveríme, že by bol možný život podľa nich...

Blahoslavení sú... blahoslavený je ten, koho oslovil Boh pre prítomné hrdinstvo života i pre eschatologický rozmer odmeny „...lebo máte hojnú odmenu v nebi.“ Blahoslavený je každý, kto v Bohu našiel zmysel života.

Jozef Jarab

Úmysly Apoštolátu modlitby - február 2005

Všeobecný: Aby chorí a najmä najchudobnejší z nich dostali starostlivosť a liečbu hodnú ľudských bytostí.

Misijný: Aby všetci misionári, muži i ženy, rástli v poznaní, že len horlivou láskou ku Kristovi môžu evanjelium odovzdať účinným a presvedčivým spôsobom.

Úmysel KBS: Kristus Pán sa z lásky k nám uponížil: Stal sa človekom, trpel, umrel, ale na tretí deň vstal z hrobu. Z lásky k nám sa uponížil aj tak, že sa vtelil pod spôsobom chleba a vína. Za túto lásku sa mu najkrajšie odvdáčíme, keď ho budeme prijímať v Eucharistii s čistým a pokorným srdcom.

Spovedanie

Pondelok od 17.00

Streda od 17.00

Piatok od 16.00

Centrum obnovy rodiny dňa 6.februára o 15.00 usporiada v zákl.škole v Dubovej stretnutie na tému: Kristus – Boží syn a deti - naša nová nádej

Sväté omše v 4.týždni cezročného obdobia

31. I. Pondelok

18.00 za dobrodincov (fundačná)

2. II. Streda – Obetovanie Pána, sviatok

18.00 + Anton Polák (1.výr.)

4.II. piatok - prvý piatok

18.00 + Jozefa Macáková a rodičia

5.II. sobota

17.00 + Stanislav Novosedlík a rodičia

Upratovanie kostola č.d. 176-202

6.II. 5.nedel'a v cezročnom období

8.00 + Anna Stojkovičová (1.výr.)

9.15 za farníkov

Liturgický kalendár

31.I. pondelok sv.Ján Bosco, kňaz

1.II. utorok sv.Tryfón, mučeník, sv.Pionius

2.II. streda Obetovanie Pána, sviatok

3.II. štvrtok sv.Blažej, biskup, mučeník sv.Oskár, biskup

4.II. piatok sv.Ondrej Korsini, biskup, sv. Veronika-prvý piatok

5.II. sobota sv.Agáta, panna a mučienica

Slovo na dnes

Oratio - reakcia v modlitbe Ak sa srdce nemodlí, potom sa jazyk márne namáha.

Svätý Bernardín Sienský

Modlitba prežitá srdcom

Čím viac prenikáme do vnútorného významu posvätného textu, tým viac cítime, že máme srdcom reagovať v modlitbe na to, čo sme prijali - oratio. Skutočná modlitba začína teraz, keď sa snažíme pozdvihnúť svoje srdce a myseľ k Bohu, keď odpovedáme na slová, o ktorých sme rozjímali.

Začínať s pravdami viery je pre nás príliš veľké, až ohromné, takmer neuveriteľné na to, aby sme ich účinne prijali. Keď som po prvýkrát počul, že hviezdy najbližšej galaxie Andromeda sú od nás vzdialené dva milióny svetelných rokov, jednoducho som to nedokázal pochopiť. Vzdialenosti boli príliš obrovské na to, aby sa s tým moja myseľ vyrovnala. To isté sa deje s pravdami viery, aspoň spočiatku. Sú priveľké na to, aby sme sa s nimi vysporiadali, príliš ohromné, aby sme ich mohli pochopiť, ako keby naša myseľ bola ochromená ich transcendentnou nesmiernosťou. Ich zmysel k nám jednoducho nedokáže preniknúť, nedokážeme im porozumieť.

Je to rovnaké ako s našimi citmi - naše reakcie sú rôzne podľa vážnosti podnetu. Keď mi povedali o smrti mojej mamy, bol som zaskočený. Bolo to príliš silné na to, aby som sa s tým hneď emočne vyrovnal. S pravdami viery je to podobné, najmä vtedy, keď sa nimi ešte len začíname zaoberať. Ak však veľmi chceme, potom sa to postupne začne meniť k lepšiemu.

Stav akéhosi mentálneho ochromenia sa postupne začne meniť. Pomalé rozjímanie o posvätných textoch zrazu začne prinášať ovocie, začne sa prebúdzat duchovné porozumenie a začnú reagovať city. To, čo začalo ako akési suché akademické znalosti o Bohu, mení sa a zasahuje nás s oveľa hlbším účinkom. Ak začneme aktívne vnímať lásku, ktorú k nám prechováva Boh, naše znalosti o Bohu sa postupne premenia na lásku k nemu. Nikto nemôže zostať rovnaký, keď si uvedomí, že ho druhý miluje. Automaticky reagujeme, emócie sa uvoľňujú a my začíname lásku opätovať a vyjadrovať svoju vďačnosť. To je začiatok skutočnej modlitby, ktorá sa bude prehlbovať a zintenzívňovať, pretože sme sa toľkými rôznymi spôsobmi - pomalým rozjímaním, zažívaním a vstrebávaním posvätných textov - celkom presvedčili o pravde Božej lásky.

David Torkigton

Rozjímania nad Svätým písmom Starého zákona

MNOŽIA SA ĽUDIA, AJ ICH HRIECHY

Gn 11

- 7 Podme, zostúpme a pomätme tam ich reč, aby nikto nerozumel reči druhého!“
- 8 A takto ich odtiaľ rozohnal Pán po celej zemi a mesto prestali stavať.
- 9 Preto ho nazvali Babelom, lebo tam Pán zmiatol reč celej zeme a odtiaľ rozohnal ich Pán po celej zemi.
- 10 Toto je Semovo potomstvo: Dva roky po potope, keď mal Sem 100 rokov, narodil sa mu Arfaxad.
- 11 Po narodení Arfaxadovom žil Sem 500 rokov a narodili sa mu ešte synovia a dcéry.
- 12 Keď mal Arfaxad 35 rokov, narodil sa mu Sale.
- 13 Po narodení Saleho žil Arfaxad ešte 430 rokov a narodili sa mu synovia a dcéry.
- 14 Keď mal Sale 30 rokov, narodil sa mu Heber.
- 15 Po narodení Heberovom žil ešte Sale 430 rokov a narodili sa mu synovia a dcéry.
- 16 Keď mal Heber 34 rokov, narodil sa mu Faleg.
- 17 Po narodení Falegovom žil ešte Heber 430 rokov a narodili sa mu synovia a dcéry.
- 18 Keď mal Faleg 30 rokov, narodil sa mu Reu.
- 19 Po narodení Reuho žil ešte Faleg 209 rokov a narodili sa mu synovia a dcéry.
- 20 Keď mal Reu 32 rokov, narodil sa mu Sarug.
- 21 Po narodení Sarugovom žil ešte Reu 207 rokov a narodili sa mu synovia a dcéry.
- 22 Keď mal Sarug 30 rokov, narodil sa mu Nachor.
- 23 Po narodení Nachorovom žil ešte Sarug 200 rokov a narodili sa mu synovia a dcéry.
- 24 Keď mal Nachor 29 rokov, narodil sa mu Táre.
- 25 po Táreho narodení žil Nachor ešte 119 rokov a narodili sa mu synovia a dcéry.
- 26 Keď mal Táre 70 rokov, narodil sa mu Abram, Nachor a Aran

Gn 11, 7-26

... zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko...

(Ef 1,10)

Knihy, časopisy, noviny, rozhlasové vysielania esperantistov, ich medzinárodné prázdninové tábory, zhromaždenia a schôdze budia v niektorých ľuďoch dojem, že sa konečne vyrieši ten prastarý babylonský problém zmätania jazykov a ľudstvo bude mať opäť jednotnú reč. Dúfajú, hoci podobný pokus v minulosti s jazykom „volapúk“ neuspel. Háčik je v tom, že nejde o jazykovedný problém, ale mravný. Čo na srdci, to na jazyku — zmätky v srdci, zmätky v reči, nejednota v srdciach, nejednota v rečiach i v živote. Jednotná reč by tieto zmätky a nejednotu neodstránila, ani keby sa vydarila. Veď napr. špióni dokonale ovládajú reč nepriateľa a nevytvára to medzi nimi skutočnú jednotu v láske, ale prehlbuje nepriateľstvo.

Bože, my nie sme schopní odstrániť nejednotu, ktorá je medzi nami, ale ty si toho schopný. Nie esperantom, ale Svätým Duchom. Po jeho zoslaní si aj všetci apoštoli rozumeli, aj inojazyčné národy rozumeli im. Aj nám už 2000 rokov zosielaš Svätého Ducha, aby v Kristovi, v jeho tajomnom Tele — Cirkvi, všetko obnovil a zjednotil. O

koľko viac porozumenia, dobra, jednoty už mohlo byť na svete, keby sa ľudia viac riadili jeho vnuknutiami. Aj v tom malom svete, v ktorom my žijeme... V rodine, v triede i medzi kamarátmi... Keby sme nenechali iných upratovať samých a nezostali pri zaujímavej knihe;

keby sme sa svedomitejšie učili a nečakali, že nám niekto našepká; keby sme sa k svojim chybám pokornejšie priznávali a nie vyhovárali... Bože, pomôž nám dosiahnuť, po čom zatiaľ iba vzdycháme. Amen.

(Pri modlitbe svätého ruženca „ktorý nám Ducha Svätého zoslal“ porozmýšľam, k akým službám ma Svätý Duch vedie v najbližších minútach a hodinách.)

Čo znamená: „Neuved' nás do pokušenia“?

Znamená to: Posilni našu slabosť, aby sme Ťa neurážali.

Spálená bankovka

V Afrike je väčšina ľudí veľmi chudobná. Vo veľkom meste Abidjane je veľa opustených detí. Ich rodičia nič nemajú a nemôžu ich uživiť. A tak deti musia žobrať alebo kradnúť.

Roku 1960 sa mladý francúzsky kňaz, páter Martin, začal starať o tieto deti. Prenajal pre ne dom, ktorý mladí čoskoro volali „svojim domovom“.

Jedného dňa chlapci priviedli ku kňazovi nového kamaráta. Predtým patrili k bande vreckových zlodejov. Nasledujúci večer doniesol istý muž pre toho nového 20 mariek. Bol to jeho podiel na poslednej spoločnej krádeži.

Chlapec si chcel peniaze najprv vopchať do vrecka. Potom však pouvažoval, či je to správne. Šiel k Pavlovi, vodcovi chlapcov v domove.

„To sú špinavé peniaze“ povedal Pavol, „nesmieš si ich nechať!“

Zvolal aj ostatných a opýtal sa, čo majú urobiť s tými 20 markami. Jeden z nich navrhol: „Kúpme si za ne futbal.“ Ostatní chceli ísť radšej do kina.

Pavol na to povedal: „Ale tie peniaze nám nepatria.“

„Vráťme ich majiteľovi!“ zvolal ktorýsi. Toho však nepoznali. Preto Pavol takto rozhodol: „Sú to ukradnuté peniaze. Podľa mňa sú to špinavé peniaze. Zničíme ich.“

Všetci súhlasili. Pavol vzal zápalky a bankovku spálil.

Keď to počul páter Martin, pomyslel si: „Ja nemám ani len päť mariek nazvyš, aby som tomu novému kúpil rohožku na spanie.“

Na druhý deň nečakane dostal šek na 500 mariek. Deti v tom videli odmenu za to, že odolali pokušeniu nechať si špinavé peniaze. Pre väčších chlapcov páter Martin čoskoro našiel prácu. Keď mu jeden z nich doniesol svoju prvú výplatu, povedal: „To sú čisté peniaze!“

Svätý Pionius 7.február

Sv. Pionius, kňaz a mučeník + v Smyrne, Turecko)

Historické pramene svedčia o tom, že kňaz Pionius bol vzdelaný muž, ktorého v roku 250 uväznili s inými kresťanmi v Smyrne. Po viacerých výsluchoch a mučení ho priviazali o kôl a upálili. Východní kresťania si jeho sviatok pripomínajú 11. marca.

Plevy a zrnó

Kňaza Pionia viackrát vypočúvali. Pri prvom výsluchu povedal: „Pohania, nemýľte sa, že vás je viac, a kresťanov menej. Veď aj pri čistení obilia je viac pliev, než čistého zrna.“ Po niekoľkých dňoch prišiel vypočúvať Pionia prokonzul Quintilianus. Začal: „Ako sa voláš?“

„Pionius!“

„Obetuj bohom!“

„Nebudem.“

„Do akej sekty patríš?“

„Som kresťan, kňaz Cirkvi.“

„Bol si učiteľom kresťanstva?“

„Áno“

„Učiteľom bláznovstva?“

„Nie, učiteľom pravdy a zbožnosti.“

Prokonzul vyniesol rozsudok:

„Pionius, muž bezbožný, nech je spálený ohňom, bohom na zadosťučinenie a ľudom na výstrahu.“

Pionius pokojne kráčal k hranici. Postavil sa k stĺpu, aby ho mohli ľahko priviazať. Jeho posledné slová boli:

„Pane, zober si moju dušu.“

Pane, Pionius hneď pri prvom výsluchu vyjadril rozdiel medzi veriacim a neveriacim. Neveriaci je ten, koho ako plevu unáša vietor Iži. Veriaci však žije v pravde, a preto je pevný ako zrnó...

Aby som zistil, či som zrnó alebo pleva, stačí mi jediná situácia, napríklad písomka. Keď učiteľ vyjde z triedy, okolo nastáva šum, knihy, ťaháky... Vietor podvodu veje okolo mňa. Čo urobím? Ak vytrvám bez podvodu hoci aj s neúplnou odpoveďou, budem na dobrej ceste stať sa zrnóm... Amen.

www.kjs.sk/vistuckelisty

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku